

Arrest

nr. 197 473 van 8 januari 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.11.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

G., K.(R.R.: (...))
nationaliteit: Russische Federatie
geboren te D. op 23.08.1982
adres: (...)
en minderjarige zoon:
A. G.
Geboren op 27/11/2007

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 3.2.2014, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor G. K. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 22.2.2014 in gesloten omslag)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er ambtshalve op dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij en haar kind op 26 juli 2017 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden erkend als vluchteling. Partijen betwisten dit feitelijk gegeven niet.

2.2. Ambtshalve vraag de Raad of de verzoekende partij, gelet op dit feitelijk gegeven, afstand wenst te doen van haar beroep, hetzij haar belang bij haar beroep wenst aan te tonen.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). A. Mast en W. Lambrechts omschrijven het belang als het voordeel dat de verzoeker verwacht uit het verdwijnen van het nadeel dat voor hem is ontstaan uit het bestreden besluit, welke verdwijning het verhoopte gevolg is van de gevorderde

vernietiging (A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Antwerpen, Kluwer, 2009, 1013 en W. LAMBRECHTS, *Geschillen van bestuur*, Antwerpen, Kluwer, 1988, 199). Aldus dient de beroepsindiener een nadeel te lijden: “ze moet voor hem griefhoudende gevolgen kennen, m.a.w. hem schaden” en anderzijds moet de tussen te komen beslissing in betwiste zaken of uitspraken “voor de beroepsindiener een nuttig effect sorteren; m.a.w. de rechterlijke uitspraak moet hem dus een voordeel meebrengen, waarbij dit laatste is gerelateerd aan de eis van het rechtstreeks karakter van het belang” (M. VANDAMME e.d., E. BREWAEYS, G. DEBERSAQUES e.a., *Het belang in het publiekrechtelijk procesrecht*, Brugge, die Keure, 2011, 26).

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, preciseert dat het belang als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een annulatieberoep een objectief en een subjectief aspect vertoont: het objectief aspect bestaat in een door een administratieve rechtshandeling benadeeld zijn, het subjectief aspect in een zich benadeeld voelen in voldoende mate om met een annulatieberoep tegen de nadeel berokkende administratieve rechtshandeling op te komen (RvS 11 maart 1986, nr. 26.253, *Segers*; RvS 27 april 1995, nr. 53.062, *Bosmans*; RvS 30 augustus 1999, nr. 82.148, *De Neef*; RvS 12 december 2001, nr. 101.748, *nv. Hullbridge Associated*; RvS 20 maart 2002, nr. 104.884, *Spiessens*; RvS 2 december 2004, nrs 137.948 en 137.949, *OCMW Wemmel*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Dit betekent o.m. dat de beroepen onontvankelijk moeten worden verklaard wanneer zou blijken dat de verwerende partij in de aangebrachte aangelegenheid onmogelijk een beslissing kan treffen die gunstig is voor de verzoekende partij. Dit onderzoek dient verplicht ambtshalve te worden gevoerd (RvS 19 december 2005, nr. 145.080).

2.4. De raadsman van de verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat zij geen belang meer heeft bij haar beroep maar ook geen afstand wenst te doen. De Raad gaat hiermee akkoord.

2.5. Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend achttien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN